

4/2022

www.doo.cz

OKNO

do života ostravsko-opavské diecéze

ZPRAVODAJSTVÍ

Zasvěcení
Ukrajiny a Ruska
Panně Marii

CHARITA

Kamiony míří
na Ukrajinu
i do Moldavska

KULTURA

Soutěž pro
křesťanské
písničkáře

EVANGELIZACE

V Opavě
budou 24 hodin
předčítat z Bible

Velikonoce v katedrále Božského Spasitele

Květná neděle 10. dubna

07.30 hod. ranní mše sv.

09.30 hod. žehnání ratolestí v kostele sv. Václava, průvod do katedrály a pontifikální mše sv., hlavní celebrant o. biskup Martin

15.00 hod. pobožnost křížové cesty v kostele sv. Václava

19.00 hod. večerní mše sv.

Zelený čtvrtek 14. dubna

09.00 hod. MISSA CHRISMATIS, tj. mše se svěcením posvátných olejů a obnovou kněžských slibů, hlavní celebrant o. biskup Martin, koncelebrují kněží diecéze

18.00 hod. Pontifikální mše sv. na památku Poslední večeře Páně, přenesení Nejsvětější Svátosti do „Getseman-

ské zahrady“ a možnost adorace do 19.30 hod., hlavní celebrant o. biskup Martin

Velký pátek 15. dubna

Den přísného postu a újmy v jídle

10.00 hod. pobožnost křížové cesty, vede o. biskup Martin

11.00–15.00 hod. možnost adorace a modlitby v katedrále

15.00 hod. Velkopáteční obřady (bohoslužba slova, adorace kříže, sv. přijímání), předsedá o. biskup Martin

Bílá sobota 16. dubna

09.00 hod. modlitba ranních chval, předsedá o. biskup Martin

09.30–19.00 hod. možnost soukromé adorace u Božího hrobu

20.00 hod. Velikonoční vigilie (žehnání ohně, bohoslužba slova, křestní bohoslužba s udělením sv. křtu dospělým katechumenům a s obnovou křestních slibů, eucharistická slavnost), hlavní celebrant o. biskup Martin

Neděle velikonoční 17. dubna

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Hod Boží velikonoční

07.30 hod. ranní mše sv.

09.30 hod. Pontifikální mše svatá, hlavní celebrant o. biskup Martin; po mši sv. požehnání pokrmů

19.00 hod. večerní mše sv.

Pondělí velikonoční 18. dubna

07.30 hod. mše sv.

09.30 hod. mše sv.

Večerní mše sv. není.

Z DIÁŘE BISKUPA MARTINA

3. 4.	9.30	Ostrava – katedrála	Zahájení výstavy Člověk a Víra
5. 4.	9.00	Praha	SR ČBK
10. 4.	9.30	Sv. Václav/katedrála	Květná neděle
14. 4.	9.00	Ostrava – katedrála	Missa Chrismatis
	18.00	Ostrava – katedrála	Zelený čtvrtek
15. 4.	10.00	Ostrava – katedrála	Křížová cesta
	15.00	Ostrava – katedrála	Velký pátek
16. 4.	9.00	Ostrava – katedrála	Ranní chvály
	20.00	Ostrava – katedrála	Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
17. 4.	9.30	Ostrava – katedrála	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
18. 4.	8.30	Opava – konkatedrála	Pondělí velikonoční
19. 4.	8.30	Opava – Církevní konzervatoř	Mše sv. a setkání se studenty
	18.00	Nový Jičín	Koncert k 10. výročí Charity Nový Jičín
23. 4.	11.00	Ivančena	Setkání skautů
24. 4.	8.30	Ostrava-Zábřeh	Mše sv. – setkání s členy KDU-ČSL
25.–27. 4.		Velehrad	ČBK
30. 4.	15.00	Opava – sv. Duch	Biřmování
1. 5.	15.00	Ostrava – biskupství	Závěr diecézní fáze Synody
5. 5.	9.00	Ostrava – biskupství	Pohovory do Konviktu

- 4 ZPRAVODAJSTVÍ**
Vlna pomoci Ukrajině
- 5 ZPRAVODAJSTVÍ**
Zasvěcení Panně Marii
- 6 ZPRAVODAJSTVÍ**
Skauti mohou na Ivančenu
- 7 ZPRAVODAJSTVÍ**
Otevřené chrámy 2022
- 8 CHARITA**
Jak pomáhá Charita uprchlíkům?
- 9 RODINY**
Miniseriál: Kurzy pro seniory
- 10 CENTRUM PRO MLÁDEŽ**
CENTRUM PRO RODINU
- 11 KATECHETICKÉ**
A PEDAGOGICKÉ CENTRUM
CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ
- 12 UKRAJINA**
Dva týdny na hranici s uprchlíky
- 14 VZPOMÍNKY**
Sochař Bradna vzpomíná na biskupa
- 16 KULTURA**
Soutěž pro křesťanské písničkáře
- 17 KNIHOVNIČKA**
Novinky od Paulínek, KNA a Portálu
- 18 EVANGELIZACE**
Bible24 poprvé v Opavě
- 19 OSOBNOST VÍRY**
P. Bruno Sklenovský (1919–1993)

Dozrávat pro smíření

„Je třeba milovat štěpy, i když se pnou za naším plotem. Jde o sad, o sad světa, a to je víc,“ nabádá spisovatel Věroslav Mertl. Tato slova můžeme mít na paměti při pozorování probouzející se přírody, tohoto svědectví krásy stvoření, „obnoveného blaženosti výtrysku“ (Klement Bochořák). Vždyť krásu, která je tu pro nás, můžeme oceňovat a radovat se z ní i tehdy, není-li naším vlastnictvím, prostě jen proto, že je, popř. proto, že ani „Šalamoun nebyl oděn v celé své nádheře nebyl tak oděn“ jako jedna z lilií (Mt 6,29).

Pučící stromy a příslib budoucí úrody vůkol pro nás mohou být zároveň mementem. Třeba při uvědomování si, jak jsou pod zemí kořeny stromů navzájem propojené, stejně jako jejich větvoví včetně těch za plotem. Můžeme v tom vidět symbol lidské vzájemnosti, symbol nutnosti modlitby jedněch za druhé. Určitě nikdo z nás neví, kolikrát ho něčí modlitba či přímůva svatých uchránila od nějaké katastrofy, dozajista však máme zkušenost s tím, jak Bůh vyslyšel naši modlitbu. Sám sv. Pavel v 1 Sol 5,25 prosí: „Bratři, modlete se i vy za nás!“ Jakou sílu modlitba má, ukazuje krásně anglický konvertita G. K. Chesterton: „Protože se někdo modlil a postil ve sněhu na severu, mohly být házeny květy o jeho svátku na jihu; a protože fanaticové pili vodu v píscích Sýrie, mohli lidé pokračovat v pití moštu v sadech Anglie.“

Anebo nám může na mysli vytanout ono podobenství o neplodném fíkovníku (Lk 13,6-8). Kolika z nás se tato pasáž týká? Kolik z nás plody nenese, kolik z nás je má červivé, kolik z nás je shazuje ještě nedozrálé? „Chci dozrát pro smíření,“ píše básník Bochořák. Chtějme to spolu s ním i my, chtějme se líbit Bohu, chtějme se jím nechat prožít.

Právě nedávné zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie nás k tomu přímo volá. Neměli bychom si myslet, že nyní jsme již za vodou a můžeme složit ruce do klína. K triumfu Mariina Neposkvrněného Srdce je totiž nezbytnou podmínkou i upřímné a hluboké pokání za hříchy, jež urážejí Boha a zraňují Srdce Nejsvětější Panny, jakož i obrácení lidstva, slovy tohoto článku jde o znovuprobuzení sadu světa.

A začít bychom měli od sebe – ruce neskládat do klína, ale spínat je v slzách lítosti a pokání v úpěnlivé modlitbě k milosrdnému a spravedlivému Otci a neustávat v tom, přestože „had vzdoru škrtí pláč,“ jak píše K. Bochořák. Vždyť někdo se za nás „modlí a postí na severu“, hlavně však Maria rozdrtila hlavu hada a její Neposkvrněné Srdce nakonec zvítězí, jak sama přislíbila. Kéž máme na tomto vítězství přímou účast.

Libor Rösner

OKNO – AD 2022

Vydává a rozšiřuje

Biskupství ostravsko-opavské
Kostelní nám. 1, 728 02,
Ostrava. IČ: 65468953

Redakce: Kostelní nám. 1
728 02, Ostrava 1
tel. 597 822 231
fax: 596 114 819
e-mail: okno@doo.cz

Registrace MKČR
evidenční číslo: E 10988

Šéfredaktor:
Pavel Siuda

Stálí spolupracovníci:
Libor Rösner, Jana Praisová
Korektura: Libor Rösner
Fotograf: Pavel Zuchnický

Grafická úprava a tisk:
© KLEINWÄCHTER holding s.r.o.
Frýdek-Místek, ČSA 2233
tel. 558 437 147
tiskarnaklein@tiskarnaklein.cz
http://www.tiskarnaklein.cz

Vychází: 11 x ročně

Náklady na výrobu a tisk
10 Kč

Titulní strana obálky:
Modlitba za mír v Dolní
Lutyni 28. února 2022.
Foto: Michaela Gavláková

Zadní strana obálky:
Události zachycené fotografy
spolku Člověk a Víra

Vyšlo: 30. 3. 2022
Uzávěrka: 22. 4. 2022

„Bůh je s námi v okamžicích války“

Frýdek – „Válka, již jsme už měsíc svědky vlastně v přímém přenosu, bude vepsána do dějin Evropy a světa bolestným způsobem. Tisíce mrtvých, miliony těch, kteří opustili své domovy, aby si zachránili život, zničená města, vesnice, domovy. Válka to není v lidských dějinách první, bylo jich tady stovky možná tisíce a moc bychom si přáli, aby byla poslední,“ řekl v úvodu svého kázání biskup Martin David ve frýdecké bazilice minor v pátek 25. března. Na místo připutovali poutníci z různých míst diecéze. Připojili se k výzvě papeže Františka, který tento se den rozhodl zasvětit Ukrajinu a Rusko Paně Marii, tak jak o to žádala při zjevení třem pasáčkům ve Fatimě před více než sto lety. Zasvěcení, které již v minulosti provedli předchozí papežové, bylo nyní obnoveno. S naléhavou prosbou o mír.

Biskup Martin David v den Slavnosti Zvěstování Páně ve Frýdku. Foto: Roman Polách/Člověk a Víra

Papež, biskupové a kněží na celém světě se v kostelích po celém světě sjednotili ve modlitbě v den Slavnosti Zvěstování Páně. V den, kdy do Slavnosti Narození Páně zbývá přesně 9 měsíců.

„Slavnost Zvěstování a evangelium, které událost zvěstování popisuje, nám vlastně také nabízí přímý přenos události, která byla také vepsána do dějin. Ovšem zcela jiným způsobem než v případě války. Zvěstováním se vepisuje do lidských dějin událost, která už se nikdy nezopakuje – Bůh se stává člověkem. Bůh tímto osobním způsobem vstupuje do lidských dějin, aby se stal jedním z nás. Nevybírám si k tomu státníka žádné světové mocnosti, ale prostou dívku kdesi v zapomenutém Nazaretě. Neútočí, ale prosí o spolupráci. Nevyhání z domova, ale naopak prosí o příbytek pod Mariiným srdcem.

Jak tato radostná událost Zvěstování promlouvá do naší neradostné situace?“ Položil posluchačům otázku otec biskup a odpovědi našel přímo v třech úryvcích evangelia.

Pán s tebou

Buď zdráva milostiplná, Pán s tebou. Od této chvíle, od chvíle zvěstování, kdy se Slovo stává tělem, je Bůh navždycky s námi. To si možná právě teď potřebujeme připomínat.

Je s námi v našem bloudění a hledání, je s námi v našem utrpení a bolesti, je

s námi v okamžicích války. Je s námi protože se stal jedním z nás. Výmluvně to vystihuje modlitba neapolského arcibiskupa, kterou se modlil svatý otec.

Pane Ježíši, narozený pod kyjevskými bombami, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, který jsi zemřel v náručí své matky v bunkru v Charkově, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, vyslaný ve dvaceti letech na frontu, smiluj se nad námi!

(Generální audience 16. 3. 2022)

Pán je s námi! Na tom se v lidských dějinách už nikdy nic nezmění. A tak i pro nás v této chvíli zní ono: Pán je s tebou.

Neboj se

Událost zvěstování ale přináší v evangeliu slova: Neboj se. Neboj se Maria. (Lk 1,30) Neboj se Zachariáš, tvá modlitba byla vyslyšena (Lk 1,13). Josefe, neboj se k sobě vzít svou ženu

Marii (Mt 1,20). Neboj se, Šimone, od nyníška budeš lovit lidi (Lk 5,10). To jsem já, nebojte se. (Jn 6,20) Jestli nic jiného, tak toto určitě teď potřebuje slyšet mnoho lidí. Nebojte se! Válka v blízké zemi je něco, co u mnoha z nás může být příčinou strachu. Strach máme především z chvil, které nemáme pod kontrolou a ve kterých jsme bezmocní. Jsme toho svědky právě v této době. Někdo nám bere naše životní jistoty, valí se tady ti-

síce lidí, všechno se zdrazuje a nevíme, co bude. Mnoho lidí v takové situaci reaguje neadekvátně, podrážděně. Neboj se Maria, moc nejvyššího tě zastíní. Spojil se s námi Bůh, který je mocný. Ve spojení s ním se nemusíme bát. V jedné dávné rytmičce písní se zpívá: Nevím, co mi zítřek tají, strasti bez konce se zdají, mraky cesty zakrývají, ale Bůh je spása má. Bůh je záštita má, s ním nemusím se bát.

Jsem služebnice Páně

A nakonec Maria odpovídá: Jsem služebnice Páně. Nikdo o ní v té chvíli ještě neví, a přesto se skrze ni začíná odehrávat ta největší události lidských dějin. Jen díky tomu, že se dává Bohu k dispozici. Nemá nic. Dává k dispozici Bohu sebe sama. Co můžeme dát Bohu k dispozici my? Můžeme si připadat bezvýznamní. I skrze nás se může dál odehrávat ten příběh vtělení. Když se Bohu dáváme k dispozici, stává se Slovo tělem.

„Bůh nadále prochází našimi čtvrtěmi, našimi ulicemi a kamkoli se vydává hledat srdce, která jsou s to slyšet Jeho pozvání a ztělesnit je tady a teď. Bůh nadále hledá taková srdce, jakým je to Mariino, tedy schopná věřit i za zcela mimořádných okolností.“ (Z homilie papeže Františka ze Zvěstování Páně, Monza-Milán 2017)

Frýdek, bazilika minor. 25. 3. 2022

Papež zasvětil Ukrajinu a Rusko Panně Marii

Maria, Matko Boží a Matko naše, v této přetěžké hodině se utíkáme k tobě. Ty jsi Matka, miluješ nás, znáš nás a víš o všem, co nám leží na srdci. Matko milosrdenství, tolikrát jsme zakusili tvou starostlivou péči, tvou přítomnost, přinášející pokoj, protože nás pokaždé přivedeš k Ježíši, knížeti Pokoje.

Zbloudili jsme na cestě pokoje. Zapomněli jsme na poučení z tragédií uplynulého století, na miliony padlých obětí světových válek. Nedostáli jsme závazkům, které jsme na sebe jako Společenství národů vzali, zrazujeme touhy po míru a naději jednotlivých národů a mladých lidí. Roznemohli jsme se žádostivostí, uzavřeli jsme se do svých nacionalistických zájmů, zavrhnuli jsme se svou lhostejností, paralyzovali se egoismem. Zalíbilo se nám ignorovat Boha, žít ve svých lžích, žít svou agresivitou, utiskovat lidské životy a hromadit zbraně. Přitom všem jsme zapomněli, že jsme ochránci svého bližního, ochránci společného domova světa. Válkou jsme zpustošili zahradu Země, hříchem jsme zranili srdce našeho Pána, který si přeje, abychom si byli navzájem bratry a sestrami. Vůči všem a vůči všemu jsme se stali netečnými, s výjimkou svého já. Se zahanbením voláme: Odpusť nám, Pane!

Uprostřed bídy hříchu, vyčerpanosti a slabosti, tajemství nespravedlnosti zla a války, nám ty svatá Matko, opakuješ, že Bůh nás neopouští, naopak na nás stále láskyplně hledí, v touze odpustit nám, pomoci nám znovu vstát. Vždyť nám daroval Tebe a ve Tvém Neposkvrněném srdci vytvořil útočiště pro církev a pro lidstvo.

Byla jsi nám dána z Boží dobroty, abys nás těch nejdrsnějších zvratech dějin vedla za ruku.

Utíkáme se proto k tobě, tlučeme na dveře tvého srdce my, tvé milované děti, za kterými se neúnavně v každé době vydáváš a zveš je, aby se obrátili. Přijď na pomoc v této temné hodině a povzbud' nás. Zopakuj každému z nás: „Cožpak tu nejsem já, tvoje matka?“ Ty dokážeš zlomit okovy našeho srdce, strhnout hradby naší doby. V tebe vkládáme svou důvěru. Máme jistotu, že zvláště ve chvíli zkoušky neodmítneš

naše úpěnlivé prosby a přispěcháš nám na pomoc.

Tak tomu bylo i v Káně Galilejské, kdy jsi uspíšila hodinu Ježíšova zásahu a ukázala tak světu jeho první znamení. Když se svatební slavnost proměnila ve smutek, řekla jsi: „Už nemají víno“ (Jan 2,3). Pověz to znovu Bohu, Matko, protože víno naší naděje se vyprázdnilo, radost pohasla, bratrství se rozptýlilo. Provinili jsme se proti lidskosti, poničili jsme mír. Stali jsme se schopnými jakéhokoli násilí, jakékoli destrukce. Naléhavě potřebujeme tvou mateřskou pomoc.

Přijmi tedy, Matko, tuto naši úpěnlivou prosbu.

Hvězdo mořská, nedopusť, abychom ztroskotali v bouři války.

Archo nové úmluvy, buď inspirací našim plánům a cestou ke smíření.

Země Nebe, přiveď na svět znovu Boží svornost.

Uhas nenávist, umlč mstu, nauč nás odpuštění.

Osvobod' nás od války, uchraň svět jaderné hrozby.

Královno růžence, oživ v nás touhu po modlitbě a po lásce.

Královno lidské rodiny, ukaž národům cestu bratrství.

Královno míru, získej světu mír.

Kéž tvůj pláč, Matko, pohne naším zatvrzelým srdcem. Slzy, které jsi pro nás vylila, ať dají znovu rozkvést tomuto údolí, které spálila naše nenávist. I když řinčení zbraní neutichá, tvá modlitba ať nás dovede k pokoji. Svou mateřskou dlaní se dotkni všech trpících, všech, kdo prchají uprostřed bombardování. Ve své mateřské náruči potěš ty, kdo jsou nuceni opustit svůj domov, svou zem. Tvé bolestné srdce ať v nás probudí soucit a pomůže nám otevřít naše domovy, abychom se ujali zraněných a odvržených lidí.

Svatá Boží Matko, stojící pod křížem, Ježíš pohleděl na učedníka stojícího vedle tebe a řekl ti: „Hle, tvůj syn“ (Jan 19,26). Svěřil ti tak každého z nás. Učedníkovi, a v něm každému z nás, řekl: „Hle, tvá matka“ (verš 27). Matko, toužíme tě nyní přivést do svého života a do svých dějin. Lidstvo, zničené a ztrápené, stojí pod křížem spolu s tebou. Chce se svěřit tobě, skrze tebe se zasvětit Kristu. Ukrajinský národ a ruský národ tě s láskou uctívá, k tobě se utíká. Pro ně, a pro všechny národy ničené válkou, hladem, nespravedlností a bídou, zní tlukot tvého srdce.

Matko Boží a Matko naše, proto se svěřujeme tobě a zasvěcujeme tvému Neposkvrněnému srdci nás samotné, církev a celé lidstvo, zvláště Rusko a Ukrajinu. Přijmi tento náš úkon, který vykonáváme s láskou a důvěrou, dej, ať skončí válka, zajisti světu mír. Tvé „ano“, které jsi ze srdce vyslovila, otevřelo brány dějin knížeti pokoje. Věříme, že skrze tvé srdce se znovu vrátí mír. Tobě proto zasvěcujeme budoucnost celé lidské rodiny, potřeby a očekávání lidí, úzkosti i naděje světa.

Skrze tebe ať se na zemi rozhostí Boží milosrdenství a pokojný tep míru začne znovu pulsovat v našich dnech. Ženo, která jsi opakovala své „ano“, na kterou sestoupil Duch Svátý, uveď nás do Božské harmonie. Ty, která jsi životodárným pramenem naděje, napoj naše žíznivá srdce. Ty, která jsi utvářela Ježíšovo lidství, učiň z nás tvůrce společenství, ty, která jsi kráčela po našich cestách, doveď nás na stezku pokoje.

Amen.

Papež František, 25. 3. 2022

Na skautskou Ivančenu letos již bez omezení

Ivančena – Pouť na Ivančenu u příležitosti svátku sv. Jiří chtějí skauti a skautky prožít tak, jak ji znali před pandemií. Ke kamenné mohyle se vypraví v sobotu 23. dubna. Místo utvořené z větších i menších kamenů, které junáci na místo přinášejí od roku 1946, vzniklo na památku skautů z ostravského oddílu, kteří byli popraveni nacisty na sklonku 2. světové války v Těšíně. Jejich jména jsou na Ivančeně vytesána do kamenného menhiru.

Z pamětníků, kteří vztyčili kříž a obložili jej prvními kameny, dnes již nežije ani jeden. Ing. Petr Fiala – Ťop, který při zakládání mohyly pověsil skleněnou lahvičku s legendárním vzkazem „Kdo jdeš kolem, přilož kámen“, zemřel 12. 8. 2017. Poslední z ostravské Třicítky odešel 8. 9. 2019 na věčnost MUDr. Zdeněk Rozsypal (se skautskou přezdívkou Čmel). Patřil mezi kluky, kteří se skautskými odbojáři podnikali během války výpravy do Beskyd, kde zásobovali partyzány jídlem a léky.

V tomto roce budou skauti vzpomínat také na zesnulého biskupa Františka Václava Lobkowicze, který byl duchovním rádcem junáků. Pokud mu zdraví dovolilo, účastnil se každého jarního výstupu. Součástí programu vždy byla mše svatá u kamenného oltáře. Naposledy se při této příležitosti na Ivančeně objevil v roce 2019. Na setkání zavzpomínal kaplan pro skauty P. Pavel Marek.

Biskup Lobkowicz mezi skauty na Ivančeně v roce 2019. Foto: Dominik David/Spolek Člověk a Víra

„Když vzpomínám na otce biskupa Františka a jeho skautské působení, nemůžu opomenout jeho smysl pro humor v každé situaci. A týkalo se to také okamžiků, kdy už byl nemocný a nemohl se věnovat všemu naplno tak, jak byl zvyklý. I na poslední mši svatě na Ivančeně, kterou celebroval v roce 2019 před vypuknutím pandemie, dokázal rozesmát přítomné skauty, ač byl sám upoután na vozíčku. Vzpomínám si, že se tam někdo věnoval zajišťování fotografií a videa a otci biskupovi se

zdálo, že tím při kázání nedává pozor. Proto se na něj podíval a řekl: „Pak mi zopakuj, o čem jsem kázal.“

Mše svatá u kamenného oltáře nebude chybět ani letos. Poprvé ji bude celebrovat apoštolský administrátor biskup Martin David. Bohoslužba začíná v 11.00 hodin. Po ní bude tradičně následovat slavnostní ceremoniál u skautské mohyly. Začátek je v 12.00 hodin.

Pavel Siuda

Letní tábory pro děti a Possible pro vykoškoláky

Letní tábory na Středisku ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Pro děti a teenagery připravujeme dva turnusy letních táborů a již teď můžeme prozradit, že se je na co těšit. Pro to neváhejte a přihlašte své děti na www.doo.cz/prihlaska.

Tábor pro holky a kluky: 4.–10. 7. 2022

Tábor pro teenagery: 19.–24. 7. 2022

Cena pobytu je 1400 Kč/1300 Kč pro členy Anima Iuventutis

Další informace naleznete na našich webových stránkách www.dcm.doo.cz.

Letní tábor v Jeseníku

Pro děti z Jeseníku a okolí chystáme příměstský letní tábor. Ten se bude konat v termínu 4.–8. 7. 2022, děti můžete přihlašovat taktéž na www.doo.cz/prihlaska. Další informace naleznete na našich webových stránkách www.dcm.doo.cz.

POSSIBLE pro vysokoškoláky

Pro všechny vysokoškoláky připravujeme v termínu 28.–31. 8. 2022 již tradiční akci POSSIBLE. Prožijte pokojné dny plné zábavy, inspirace, zamyšlení, času s Bohem společně s námi na Středisku. Více informací na www.dcm.doo.cz.

Kraj a biskupství zvou na Otevřené chrámy

Ostrava – Na šestou sezónu se připravuje Odbor církevní turistiky s turistickým projektem Otevřené chrámy. Společné dílo Moravskoslezského kraje a Biskupství ostravsko-opavského nabídne od 1. května do konce října prohlídku 37 církevních staveb a dvě kostelní věže s vyhlídkou. V každém z otevřených kostelů bude v rámci otevírací doby přítomen průvodce. Letos se jich na službu připravuje okolo 150. Kraj na jejich odměny přispívá částkou 1,4 milionu korun.

V každém z ročníků se paleta zpřístupněných kostelů obměňuje. „V tomto roce se mohou návštěvníci těšit na interiér kostela sv. Mikuláše v Bílovci a Panny Marie Královny v Ostravě-Mariánských Horách. Oba svatostánky se do nabídky zařazují poprvé,“ uvedla koordinátorka odboru Církevní turistiky Andrea Węglarzyová, která upozornila, že pět církevních památek je možné navštívit celoročně. Patří mezi ně kostely, které v minulých letech prošly nákladnou rekonstrukcí, na níž se finančně podílely fondy EU.

Pět kostelů otevřeno celý rok

Po celý rok se turisté dostanou do katedrály Božského Spasitele, konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, dřevěného kostela sv. archanděla Michaela v Řepištích, do kostela Neposkvrněného početí Panny Marie ve Starém Městě u Bruntálu a chrámu zasvěceném Nejsvětější Trojici ve Fulneku. Otevírací

Kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku z ptačí perspektivy. Foto: Vojtěch Curylo/Spolek Člověk a Víra

doba je u každého z kostelů odlišná. Ostravská katedrála má otevřeno denně od úterý do soboty. Ve Starém Městě u Bruntálu čeká na turisty průvodce každou sobotu.

Nový web otevrenechramy.cz

Přesné termíny jsou k dispozici na stránkách biskupství doo.cz/otevrenechramy a od zahájení nového ročníku Otevřených chrámů bude spuštěn také nový web www.otevrenechramy.cz.

Kromě kostelů budou během turistické sezóny zpřístupněny také dvě kostelní

věže. Svatojánská věž ve Frýdku je součástí farního kostela sv. Jana Křtitele a vystoupat na její vrchol lze v odpoledních hodinách v pátek, sobotu a neděli. Druhou otevřenou věží je levá věž kostela sv. Martina v Krnově. Po zdolání strmých schodišť se návštěvníci dostanou až k bytu hlásného a na ochoz. Odměnou jim bude vyhlídka na město i vrch Cvilín s poutním kostelem Panny Marie Sedmi-bolestné. Tento chrám je rovněž součástí projektu Otevřené chrámy. V letošním roce se navíc prodlouží možnost jeho návštěvy až do prosince.

Pavel Siuda

Dechberoucí záběry dronem spolku Člověk a Víra

Kravaře (pas) – Spolek Člověk a Víra pořizuje fotky z ptačí perspektivy. Snímky z výšky až 120 m mohou pořizovat fotografové pomocí dronu. Dechberoucí snímky zachycují kostely ze vzdáleností a úhlů, o nichž se dřívějšími fotografům ani samotným projektantům staveb ani nesnilo. Zatím se podařilo dronem nasnímat 19 kostelů a budou přibývat další. Službu fotografa si lze také objednat. „Pokud by nějaká farnost chtěla svůj kostel nebo kapli nafotit dronem, nechtě se obrátit prostřednictvím mailu na mou osobu: vojtech.curylo@gmail.com. Člověk a Víra,

Snímky vznikají většinou ve výšce mezi 50 až 80 m. Z této pozice vznikají většinou půdorysy. Záběr střechy kostela sv. Bartoloměje v Kravařích. Foto: Vojtěch Curylo/Spolek Člověk a Víra

jehož hlavním posláním je „evangelizace obrazem“, poskytuje své služby zdarma. Tímto způsobem na bázi dobrovolnictví fotografové slouží církvi i Bohu,“ uvedl člen spolku Vojtěch Curylo.

A jak náročné je fotit s dronem? „Náročné to moc není, ale pilot si musí dávat pozor především na nárazový vítr, který ho může nepříjemně zaskočit. Při focení s ním musí počítat a vytvářet si dostatečnou vzdálenostní rezervu od fotografovaných objektů,“ dodal Vojtěch Curylo.

Jak pomáhá Charita běžencům a Ukrajině?

Válka na Ukrajině trvá již více než měsíc. Po celou dobu pozorujeme obrovskou vlnu solidarity s ukrajinskými obyvateli, na sbírku Charita pro Ukrajinu již dárce zaslali 110 milionů korun. I díky nim a štědré podpoře řady firem a organizací může organizace pomáhat Ukrajině doma i za hranicemi. Jak konkrétně Charita lidem zasaženým válkou pomáhá? Prezентujeme pět hlavních způsobů pomoci lidem trpícím válkou.

1. Humanitární pomoc pro Ukrajinu

Velká část naší pomoci směřuje přímo na Ukrajinu. Do země jsme vypravili několik kamionů a jeden vlak s humanitární pomocí. Již na začátku března jsme vyslali do Záporoží dva kamiony, které dovezly trvanlivé potraviny a hygienické potřeby, nechyběla ani speciální výživa pro děti. V Záporoží aktuálně působí Charita Mariupol, partnerská organizace Diecézní charity ostravsko-opavské, která se musela evakuovat z obléhaného Mariupolu.

Další zásilka zamířila do příhraničního města Tačiv na jihozápadě Ukrajiny. Mezi nejpotřebnější věci aktuálně patří generátory, které pomáhají zajišťovat elektřinu a teplo vysídleným obyvatelům Ukrajiny i těm, kteří jim pomáhají. Především v pohraničí začíná být situace kritická a s velkým množstvím uprchlíků se potýkají také ukrajinská města, ne jen sousední státy. Ve spolupráci s ČD Cargo vypravila Charita Česká republika nákladní vlak s další várkou generátorů a humanitární pomocí pro Charitu Volyň.

Na cestě jsou další zásilky s humanitární pomocí, včetně těch se zdravotnickým materiálem. V zasílání materiální pomoci budeme pokračovat i nadále.

2. Ubytovací centra v Moldavsku

Pomoci uprchlíkům se samozřejmě věnujeme v České republice, ale část naší pomoci směřuje také do Moldavska, kde máme svoji stálou misi. V současné době se uprchlická centra v Moldavsku starají o více než 100 tisíc uprchlíků. Charita Česká republika pomohla vybavit několik ubytovacích center pro

uprchlíky základními potřebami, jako lůžka, matrace, pokrývky, polštáře i ložní prádlo. Dodali jsme také pračky, ledničky nebo mikrovlnné trouby.

Z moldavské i naší strany jde o snahu poskytnout uprchlíkům co největší komfort, aby si mohli po nepříjemných zážitcích oddechnout. Mnozí z nich zažili bombardování, z domova odešli jen s několika taškami a jejich cesta do bezpečí trvala několik dní. Tím nejdůležitějším, co jim ubytovací centra v Moldavsku i jinde mohou poskytnout, je právě pocit bezpečí.

3. Pomoc přímo na Ukrajině

Charita Česká republika je již mnoho let v úzkém pracovním kontaktu s Charitou Ukrajina, na východě země se nám podařilo například rozšířit zdravotní nemocniční péči. Velmi aktivní jsou také místní pobočky Charity, jako jsou Arcidiecézní charita Olomouc, Diecézní charita ostravsko-opavská nebo Oblastní Charita Znojmo.

Už od prvních dní ruské invaze jsme v intenzivním kontaktu s místními ukrajinskými pobočkami Charity. Ty i nadále pomáhají lidem prchajícím před válkou zajistit základní životní potřeby, jako je

přístřeší, potraviny, voda, hygienické potřeby či psychologická péče. Organizují také převozy lidí z válečných oblastí do těch relativně bezpečnějších. Pomoc podporujeme skrze finanční příspěvky i zasíláním materiální pomoci či organizací školení krizové psychologické intervence.

4. Pomoc na hranicích

Charitní síť pomáhá na Ukrajině, zajišťuje základní servis uprchlíkům na hraničních přechodech, poskytuje základní zázemí a podporu v cílových zemích. Věnujeme se také prevenci obchodu s lidmi, který bohužel současné situace může snadno zneužít.

5. Podpora uprchlíků v ČR

Do České republiky již zamířilo bezmála 300 tisíc lidí prchajících před válkou na Ukrajině. Jde především o maminky s dětmi a seniory. Síť Charit jim v České republice pomáhá zajistit základní potřeby, ať jde o ubytování, ošacení, potraviny či pomoc se zařizováním víz, školy, lékařské péče či tlumočení. Pro přicházející Ukrajince provozujeme také infolinku v ukrajinštině.

Zdroj: Charita ČR

Miniseriál o CPR – Kurzy pro seniory

V dalším pokračování našeho miniseriálu bychom vám chtěli představit dva kurzy, které nabízíme seniorům. Jedná se o Cestu efektivní komunikace a Trénování paměti.

Kurz Cesta efektivní komunikace (CEK) probíhá v osmi dvouhodinových lekciích. Účastníci kurzu mají možnost se zaměřit na sebepoznání, ale také si prostřednictvím praktických ukázek a cvičení vyzkoušet komunikační metody, které slouží k zaslechnutí, propojení, poznání a sdílení, což je i v seniorském věku přínosem pro mezigenerační soužití, navazování nových kontaktů a prevenci sociálního vyloučení.

Jak hodnotí kurz CEK naši účastníci, si můžete přečíst níže.

„To teď budeme mít v naší vesnici krásné sousedské vztahy!“, nebo „Po té spoustě let jsem konečně zjistila,

proč mi manžel někdy nerozumí!“ Další účastnice: „Jsem ráda, že jsem se naučila povzbuzovat a komunikovat tak, aby mě druzí slyšeli.“ nebo: „Škoda že jsem takový kurz nezažila dřív...“.

Máte pocit, že zapomínáte při odchodu z domova, zda jste zamkli dveře? Nemůžete si zapamatovat číslo mobilního telefonu nebo jména nových sousedů? Právě pro vás je určen kurz Trénování paměti.

Paměť má schopnost ukládat informace, vstřebávat je, udržet a zpětně si je vybavovat. Potřebujeme ji celý život, ale musíme o ni také pečovat. Pro dobrou tělesnou kondici posilujeme svaly. Potřebujeme však i pravidelný trénink paměti, který slouží jako prevence degenerativních změn mozku. Trénování paměti pomáhá starším i mladším generacím a je až překvapivě zábavné. Na kurzu procvičujeme různé metody a techniky, jak si udržet paměť stále pružnou nebo jak si rozšířit rezervní mozkovou kapacitu. Náš mozek dokáže úžasné věci. Sami jsme častokrát překvapeni, co vše jsme schopni si zapamatovat a jakými nápady se můžeme ve společenství vzájemně obohatit a inspirovat.

Více informací na www.prorodiny.cz.

Mgr. Ludmila Kaňoková
vedoucí aktivit pro seniory

Pozvání na společné „Cesty za poznáním“

Milé seniorky, milí senioři,

doposud jsme vám nabízeli program Akademie pro třetí věk pouze jako osobní nebo online účast na přednáškách v sále Biskupství ostravsko-opavského. V letošním roce vás však poprvé zve na šest exkurzí s interaktivními a vzdělávacími aktivitami. Projekt „Akademie pro třetí věk – cesty za poznáním“ se uskuteční od dubna do října v téměř dvaceti sakrálních stavbách a zajímavých památkách v Moravskoslezském kraji. Přednášky a výklady nebudete přijímat pouze vsedě, ale přímo s erudovaným průvodcem uprostřed kulturního dědictví. V tomto autentickém prostředí tak získáte vizuální i zvukové zážitky, seznámíte se s historií, začleněním památky do kontextu krajiny či informacemi o přínosu jiných národnostních kultur do dané oblasti. Připravujeme pro vás také studijní materiály, které se vztahují k navštívenému místu, obohacené o inspirativní úkoly pro trénování paměti. Budete mít také možnost položit přímý dotaz průvodci. Při společné cestě autobusem můžete navázat nové kontakty či přátelství s vrstevníky nebo lidmi podobných zájmů.

Prvním navštíveným místem bude „Slezská Pisa“ v Karvině-Dolech.

Foto: Jarmila Fussová/Spolek Člověk a Víra

Projekt se koná díky podpoře Moravskoslezského kraje z Programu na podporu zdravého stárnutí a ve spolupráci s církevní turistikou ostravsko-opavské diecéze.

Kam se společně vypravíme?

Již 27. 4. Karviná-Doly, kostel sv. Petra z Alcantary a Orlová, kostel Narození P. Marie.

18. 5. Konkatedrála Nanebevzetí P. Marie v Opavě, Sudice – kostel Jana Křtitele a Ludgeřovice – kostel sv. Mikuláše.

22. 6. Rýmařov – kaple v Lipkách, Tvrdkov-Ruda, kostel Nanebevzetí P. Marie, Křížový vrch; Staré Město u Bruntálu – kostel Neposkvrněného početí P. Marie

24. 8. Fulnek – kostel Nejsvětější Trojice, Muzeum Novojičínska – Svět Komenského, prohlídka historického centra

8. 9. Krnov – Kostelec: kostel sv. Benedikta, Krnov – kostel sv. Martina, synagoga, Cvilín – kostel Povýšení sv. Kříže a P. Marie Sedmibolestné.

6. 10. Dřevěné kostely – Hrabová – kostel sv. Kateřiny, Řepiště – kostel sv. Michaela archanděla, Sedliště – kostel Věch svatých, Kunčice pod Ondřejníkem – kostel sv. Prokopa a Barbory, Bílá – kostel sv. Bedřicha.

Závazné přihlášení na jednotlivé autobusové zájezdy a podrobné informace budou zveřejněny na webových stránkách www.prorodiny.cz. a www.doo.cz

Ludmila Kaňoková

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

P. Mgr. Jan Slavík

Stará Ves nad Ondřejnicí, Farní č. 10, 739 23

tel. 591 143 739, mobil: 731 625 718

http://dcm.doo.cz, stara.ves@razdva.cz

DCM, e-mail: dcm@doo.cz, 596 116 522, kl. 238

K Naději

Srdečně vás zveme na modlitební setkání (nejen) pro mladé. Naší touhou je modlit se společně s vámi na místech, kde žijete, za situaci, které v posledních dnech čelíme, a také za mladé ve farnostech.

Obrátíme se k Naději – k té jediné opravdové a trvalé, upřeme zrak na Ježíše! On je Pán pánů a Král králů! ON všechno pevně drží ve svých rukou a říká nám skrze Boží slovo: „Neboj se, jen věř“ (Mk 5, 36). Bůh nám dal a dává všechno – dokonce i sám sebe jako oběť za naše hříchy! Jeho krví jsme očištěni – jeho ranami jsme uzdraveni. (Iz 53, 5)

Přestaňme tedy vyvyšovat naše problémy a strachy – ale spojme se – a začněme celým svým srdcem vyvyšovat Boha a objevme ten nejvzácnější poklad, kterým je On sám pro nás.

Těšíme se na vás ve Zlatých Horách (8. 4. 2022, začátek v 17.30 křížovou cestou, v 18.00 mše svatá, následně adorace s chválami).

Přihlašování na Celostátní setkání mládeže!

Srdečně tě zveme na Celostátní setkání mládeže, které proběhne v létě 9. 8. – 14. 8. 2022 v Hradci Králové. Přihlašování je spuštěno! Neváhej a přihlas se!

Informace o setkání najdeš na webu: <https://celostatnisetkanimladeze.cz/>

Animák ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Chceš zažít atmosféru animátorského kurzu? Prožít čas s Bohem? Získat nové přátele? Přijď na animák! Čekají tě nová kamarádství, společenství mladých v tvém věku, hry, nové znalosti, Bůh – jedinečná možnost poznat, jak to v animátorském kurzu chodí! Víkend 13.–15. 5. 2022. Cena za víkend: 400,- / 350,- členové AI.

Animák je určen mladým ve věku 13–15 let.

Přihlašování na dcm.doo.cz/akce

Adorace s mladými v TV NOE

Zveme vás ke středeční společné adoraci, kterou povedou mladí z naší diecéze. Spojte se s námi v modlitbě prostřednictvím TV NOE 27. 3. 2022 od 20.05.

CENTRUM PRO RODINU
A SOCIÁLNÍ PÉČI

Bc. Marek Schneider

Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava 1

tel.: 734 435 135

e-mail: cpr@doo.cz www.prorodiny.czfacebook: fb.com/prorodiny

22.–24. 4. 2022 Víkendová příprava na manželství

Kurz pro páry připravující se na svatbu a manželství – koncentrovaný do pobytu.

Kde: Exerciční dům Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín

Kdy: od pátku 17:30 do neděle 15:30 hodin

Cena: 2 800 Kč za pár

Přihlášky: mfridrichova@prorodiny.cz, orozkopal@prorodiny.cz, chodimespolu@prorodiny.cz

5. 5. 2022 Emoce v životě dítěte

Téma: „Holčičky nezlobí a kluci nepláčou!“ – O emocích v dětském věku

Přednáší Mgr. Marie Chrástková

Kde: Syllabova 3039/19e, Ostrava-Vítkovice, velká klubovna

Kdy: od 15.30 hodin

Přihlášky: pestouni@prorodiny.cz

7. 5. 2022 Setkání pro ženy v Opavě

Téma: O znamení kříže, požehnání a zlořečení

Přednáší Františka Böhmová

Kde: Minoritský klášter v Opavě

Kdy: od 9.00 hodin

Cena: 250 Kč (včetně oběda)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

7. 5. 2022 Pouť rodin Maria Hilf

Růženec, mše svatá, doprovodný program (tvořivé dílny, workshop, hlavolamy), požehnání.

Kde: Maria Hilf – Zlaté Hory. Kdy: od 13.00 do 17.00 hodin

S radostí vás po dvouleté odluce zveme na Pouť rodin do Zlatých Hor na poutní místo Maria Hilf. Pouť proběhne v sobotu 7. května 2022. Od 13.30 začne modlitba svatého růžence, ve 14 hodin pak bude mše svatá. V rámci doprovodného programu se můžete těšit na tvořivé dílny, zábavný workshop, hlavolamy, skákací hrad, procházku lesem křížovou cestou se zapojením i těch nejmenších. Po celý den mohou rodiny využít nabídku občerstvení a najíst se v „jidelním stanu“. Program bude připraven od 13 do 17 hodin, kdy bude pouť ukončena závěrečným požehnáním.

Více informací na www.prorodiny.cz. Pouť je součástí Týdne pro rodinu 2022.

KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Biskupství ostravsko-opavské
KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ
CENTRUM

Mgr. Šárka Koflerová
<http://kpc.doo.cz>, kpc@doo.cz
www.facebook.com/ostravakpc
tel. 596 116 522 kl. 235; 731 136 051

Jak mluvit s dětmi o válce a míru

Téma událostí na Ukrajině se dotýká nejen nás dospělých, ale také dětí a dospívajících – a ti spolu s námi hledají odpovědi na otázky, proč jsou na světě války, co se děje s lidmi, kteří prchají ze své země, ale mohou se také ptát, proč to Bůh dopouští, nebo jak se modlit a zda Bůh vyslyší naše modlitby.

Na našich webových stránkách nabízíme konkrétní metodické materiály zdarma ke stažení, jak téma války a míru a s ním související otázky uchopit v hodinách náboženství. V příspěvku Jak mluvit s dětmi o válce a o míru najdete také další zdroje k tématu.

Zachytili jste další užitečné materiály? Napište nám na kpc@doo.cz, rádi tento přehled doplníme.

„Mami, proč jsou na světě války? Proč to Bůh dopouští?“ Ukrajinská tragédie vyvolává v dětech otázky, na které se těžko hledají odpovědi.

Materiály v Ukrajinštině

Na našich webových stránkách v příspěvku Materiály v ukrajinštině jsme zveřejnili odkazy na překlady Bible a liturgické texty v ukrajinštině.

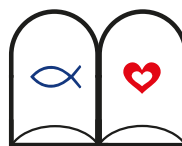
Přednášky celoživotního vzdělávání

Náboženský člověk ve společnosti lidí

Mgr. Hana Šlechtová, Ph.D., bude v sobotu 30. dubna 2022 od 9.00 do 14.15 pokračovat v přednáškách ze sociologie a dotkne se vybraných otázek významných pro oblast náboženství.

V případě zájmu se přihlaste do 28. dubna 2022 na <https://www.doo.cz/prihlaska> přes diecézní systém přihlašování. Těšíme se na vás!

ODBOR ŠKOLSTVÍ

Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava,
mzegzulkova@doo.cz
<http://skolstvi.cirkev.cz>
tel. 596 116 522 kl. 236

„Paní řídící, jak se vám v Odrách daří?“

Se svou osobní vzpomínkou na zemřelého biskupa Františka Václava Lobkowicze se podělila ředitelka církevní školy v Odrách Ing. Pavla Hostašová.

„Jak jsem ho dlouhá léta znala, byl to srdečný, moudrý a hodný člověk. Kdykoliv jsem za ním mohla přijít a často mi sám volal. Začátek hovoru byl vždy krásně starosvětský: „Paní řídící, jak se máte, jak se vám v Odrách daří?“ Na nás v Odrách otec biskup myslel. A nejen ve slovech, ale i činech. Jeho osobní dědictví putovalo do církevních škol a obrovská částka také k nám a je zabudována v našich zdech. A naskakuje mi další jeho věta, jedna z posledních, kdy už člověk v těžké nemoci říká věci, jak je cítí: „Komu bych to dal než vám, mám vás všechny moc rád.“

Ing. Pavla Hostašová
ředitelka Střední pedagogické školy
a Střední zdravotnické školy sv. Anežky České

Při pohřbu biskupa jsem stála čestnou stráž

Jednou naše cesta, která nás vedla, končí, to se stalo 17. února 2022 biskupovi Františku Václavu Lobkowiczovi, který byl povolán na věčnost. Pár dní po jeho smrti se v katedrále Božského Spasitele v Ostravě konala 26. února 2022 zádušní mše a poté byl převezen do kostela sv. Václava v Ostravě, kde byl uložen do hrobky.

Měla jsem příležitost se rozloučit s biskupem Františkem, kdy jsme společně se skauty z Moravské Ostravy stáli čestnou stráž. Je těžké popsat, co člověk prožívá zrovna v takovýto den. V těch pěti strávených hodinách se honí v hlavě různé myšlenky.

Už jako malá holka jsem měla příležitost se s otcem biskupem potkat mimo katedrálu. Vždy na mě působil jako otevřený člověk pro lidi, měl smysl pro humor a dle mého názoru se snažil i přes své zdravotní problémy působit na mších svatých, jen co mu to alespoň trochu umožnil jeho zdravotní stav. Myslím, že biskup František má teď své místo v nebesích a že se za nás všechny přimlouvá.

Otče biskupe Františku, zůstanete v našich srdcích.

Markéta Horsáková

„Když jsem je objal, rozplakali se,“ říká

Przemyśl/Polsko – Pohraniční město na východě Polska se stalo symbolem uprchlické krize vyvolané ruským útokem na Ukrajinu. Právě zde mířily vlaky ze Lvova plné vystrašených lidí, kteří hledali útočiště v některé ze zemí Evropské unie. S přijetím vysílených válečných běženců pomáhají dobrovolníci z Polska a dalších zemí. Dva týdny mezi nimi strávil opavský rodák a ministrant z konkatedrály Lukáš Graca. Na místě se objevil hned v prvních dnech války, která jej zastihla na služební cestě právě v Polsku.

„Oslovil jsem přátele na facebooku, naplnil auto humanitární pomocí a vydal se na polsko-ukrajinskou hranici,“ popisuje začátek své dobrovolnické činnosti mezi uprchlíky Lukáš. Aby každý poznal, že je z Česka, natáhl na kryty zpětných zrcátek vlaječky, které používají fanoušci během světových hokejových a fotbalových šampionátů. Po příjezdu do Przemyšlu se dostal až k nádraží. „Policisté mě pustili, když jsem jim řekl, že vezu oblečení pro uprchlíky.“ Hned po zaparkování se na něj usmálo štěstí. Potkal jednoho z hlavních koordinátorů pomoci v oblasti – Krzysztofa Koralewicze. „To jsem měl obrovské štěstí. On mě pak dostal úplně všude, kde se dalo. S ním jsem potom všechno domlouval. Seznámil mě s primátorem města Wojciechem Bakunem, policisty a dalšími lidmi,“ popisuje první okamžiky na polsko-ukrajinské hranici.

V prvních dnech na místě vládl chaos. Přestože o tom média neinformovala, situaci pravděpodobně zneužili „Lukašenkovi“ utečenci z Běloruska, kteří během podzimu útočili na polské pohraničníky. „Překvapilo mě, že tam byli uprchlíci z Afriky, z Afghánistánu, Pákistánu. Využili prvních dní, než se na to přišlo a policisté situaci vyřešili. Zaplnili polovinu nádraží, kde spali na zemi. Měli velké nože a ostatní ohrožovali. Slyšel jsem, že ve městě přepadávali holky. Do vlaku směřujícího do západních zemí pouštěli jen své lidi, maminky s dětmi z Ukrajiny tam nepustili. Tento chaos trval prvních šest dní,“ poukazuje na náročnost situace pro uprchlíky i dobrovolníky na začátku obří uprchlické vlny.

Do Przemyšlu přijížděly denně vlaky z Ukrajiny. Další běženci překračovali

Lukáš Graca z Opavy se v prvních týdnech války na Ukrajině zapojil do práce dobrovolníků na polsko-ukrajinské hranici v Przemyšlu a Medyce. Foto: Lukáš Graca

hranici na přechodu v nedaleké Medyce. Lukáš se zapojil mezi volontéry a v davu vyhledával lidi, kteří chtějí zamířit do České republiky. „Tam to chodilo tak, když přijel vlak uprchlíků, tak jich vystoupilo několik tisíc. Navalili se na to nádraží a teď to bylo. Přes sebe jsme hlásili – Brno, Varšava, Katowice, Lodž, Berlín... Lidé nahlas křičeli. Zvedl jsem ruku, když někdo zakřičel ‚Praha‘. Přišla za mnou paní a už jsem domlouval místa v autech, která přijela pro uprchlíky. Někdo měl místo pro pět lidí nebo přijeli Češi se dvěma dodávkami a měli dvanáct volných míst. Rychle jsme je naložili a ti už jeli za svými známými. A tak to chodilo vlastně celý týden,“ vzpomíná Lukáš.

Mezi uprchlíky potkal také rodinu z Afghánistánu, která dlouhodobě žila na Ukrajině. „Bylo to pět sourozenců, kteří čekali na svého tatku, který měl přijet z Kyjeva. Byli to muslimové. Duší, srdcem, se vším všudy. Ale byli super. Respektovali mou víru. Ta holka měla na mobilu citát z koránu – Alláh tě miluje. Byla to strašně fajn rodinka. Leželi tam na nádraží všichni na zemi. Spali tam a čekali na tatku. Skutečně přijel. Viděl jsem jej. Odjeli směr Varšava a pak do Holandska. Ti byli fajn,“ přidává dal-

ší osobní zkušenost do pestré mozaiky osudů.

V kontaktu je i s dalšími uprchlíky. Jejich příběhy jsou mnohdy nepochopitelné. „Tak třeba mladá právnička ze Žitomyrské oblasti. Potkal jsem je ve tři ráno na nádraží. Vidiš tam mamku v obrovském kožichu. A vedle ní dceru. Dal jsem se s nimi do řeči. Vyměnili jsme si čísla a adresy. Ony mi popisovaly, jak ta válka začala. Bylo půl třetí ráno a najednou slyšely sirény a padat bomby. Tak se rychle sebraly a vyjely. Opustily rodinný barák, odjely prvním vlakem a byly na hranici mezi prvními. Pak se však rozhodly vrátit zpátky pro babičku, kterou tam nechaly. Je jí skoro 90 let a má parkinsona. Ony se v tom prvním strachu vydaly na hranici a pak se vrátily zpátky do toho nebezpečí pro babičku, a už se nemohou dostat zpátky. Posílají mi fotky, jak mají na zahradě velkou díru, do níž se chtějí schovat, když přijde bombardování až k nim,“ dodává Lukáš a ukazuje snímek s dívkou, která se krčí v zemi.

Do paměti se mu zapsala také dívka z Kroměříže. Rozhodla se odejít na Ukrajinu. Chce bojovat. „Říkala mi, že jak viděla, že zabíjejí děti, tak se vydala do Prahy, že chce jít bojovat. Tam jí to

Lukáš z Opavy, který sloužil v Przemysłu

však úředníci zatrhlí. Nedostala razítko. Ale stejně sem přijela na hranici. Spala ve stanu přímo u těch hranic. Připravena, kdyby ji pustili, že by šla bojovat. Jako borka. Já jsem ji obdivoval. Bylo jí líto těch dětí. Tak prostě šla do války,“ vypráví o odhodlání mladé ženy nasadit život. „Ta válka je hrozně blízko. Hned za hranicemi vybuchují bomby. Ona mi posílá fotky a videa, jak to tam jiskří a jde z těch míst dým. Je od hranic jen šest kilometrů daleko,“ říká opavský dobrovolník a její zasláné snímky jen potvrzují nebezpečnou blízkost ukrajinského konfliktu.

Lukáš se jako koordinátor se znalostí polštiny zapojil i do organizace evakuačních vlaků, které na místo vyslal podnikatel Radim Jančura z Regiojetu. „Zrovna tam přijela nějaká novinářka z Českého rozhlasu a dělala se mnou rozhovor. Ona mi řekla: ‘Tam sedí pan Jančura, běž za ním, on bude rád.’ Šel jsem za ním a potykali jsme si. A on mi říkal. ‘Luky, to je super, že jsi tady. Rád bych kdybys mi pomohl s autobusy. Nasadil jsem tady vlak.’ Ten vlak přijel poprvé pro 500 lidí, ale přihlásilo se jich jen asi třicet. Počkal ještě na zpožděný vlak ze Lvova a pak se nakonec zaplnil. Uprchlíci měli v těch vlacích zdarma spaní, jídlo, pití. A Jančura hostil i nás dobrovolníky. Dobře jsme spolu pokecali,“ dokumentuje další svou aktivitu mezi dobrovolníky.

Firma Student Agency nasadila do oblasti autobus, který převážel promrzlé uprchlíky z hraničního přechodu v Medyce na vlakové nádraží do Przemysłu. Kyvadlovou přepravu dostal na starost právě Lukáš. „Přijeli dva řidiči. Jeden shodou okolností z Opavy a jeden Ital, který žije v Krakově. Protože jsem uměl polsky, tak jsem tam řídil tu dopravu. Nabrali jsme do autobusu vždy 80 matek s dětma. Stáhli jsme je na nádraží a tak jsme jezdili několikrát denně. Na hranici to bylo 13 km. Když jsme do Medyky přijeli, tak tam byl obrovský dav lidí. A teď koho vzít. Otevřely se dveře a všichni se tlačí. Musel jsem to rozehnat a usměrnit. První ženy s dětmi, pak staří a nakonec třeba mladí. Byl tam chaos. Do toho zima. Padal sníh. Ty davy. To bylo šílené. Ale nějak jsme to zvládli,“ vypráví Lukáš, který se z „práce“ vrací až nad ránem. Nocleh mu poskytli mino-

rité v místním klášteře. „Znám se s nimi z Františkánského setkání na Cvilíně, kam taky jednou přijeli. Byli velmi pohostinní. Dostal jsem pokoj, každé ráno snídani. Mohl jsem u nich parkovat. To byla výhoda. Měl jsem klíč a mohl jsem přijít kdykoliv,“ dodává.

Kláster v Przemysłu poskytoval také azyl ukrajinským matkám s dětmi. A řeholníci pomáhali i jinde ve městě podle potřeby. „Nejdřív jsem tam bydlel z dobrovolníků jen já. Pak jsem zařídil ubytování i francouzské fotografce s alžírskými kořeny jménem Dihia Taleb. ‘Fotí tam už třetí týden. Má nádherné fotky.’“

Mezi dobrovolníky vládla v prvních dnech obrovská vlna solidarity. Pomoc přijížděla z celého světa. „Byli tam dobrovolníci z Dánska, Brazílie, Kanady. Mezi dobrovolníky byli skauti, hasiči, policajti, záchranáři, zdravotníci, vojáci. A kdo přijde, ten přiloží ruku k dílu. Když přijdeš, domluvíš se. Máš svůj stánek a jedeš. Jako ti Dánové s hamburgery. Přijeli s foodtruckem a rozdávali super hamburgery. Byly fakt dobré. Loni vyhráli v Dánsku soutěž o nejlepší hamburgery. U přechodu v Medyce vytvořili dobrovolníci takové městečko, které nabízí to nejnужnější. Tam se procházíš a vidíš pomáhat napravo Inda, nalevo Sikha. Je tam hodně Francouzů,“ doplňuje další postřehy z místa Lukáš, který na místě viděl také novináře z celého světa. „Dával jsem rozhovor do francouzské televize Paris24. Z Ameriky tam přijel reportér z televize NBC. Volali mi z Radia Proglas. Bylo tam i hodně fotografů.“

Setkání s uprchlíky bylo mnohdy plné emocí. Viděl v očích přichozích strach a nejistotu. Ale také odhodlání a statečnost. „Bylo mi líto starých lidí. Museli se vypakovat ze dne na den a odjet. Malé děti byly většinou radostné, když dostaly od dobrovolníků nějakou hračku. Dospělí vypadali podle obličeje hodně statečně až tvrdě. Většina těch maminek říkala: ‘Náš taťka tam bojuje.’ A že jedou za svými příbuznými. To byla nejčastější odpověď. Někteří byli vystrašení. Já jsem třeba někoho obejmul, tak se rozplakali. To byla taková okamžitá psychická pomoc,“ svěřuje své osobní zážitky z kontaktu s uprchlíky.

Přestože už je doma v Opavě, dva týdny strávené na hranici v přímém kontaktu s obrovskou lidskou tragédií nelze z mysli vytěsnit. „Ty první dny jsem chtěl jet domů. Přišla deprese. To nezažívám. Ale to byla síla. Myslím, že mě to poznamenalo hodně. Já jsem se vlastně z toho po té první vlně dostával celý týden. Moc jsem nespál. Zhubl jsem 4 kila. To byl masakr. Asi trochu postraumatický syndrom. V noci jsem se ze spaní furt budil. Nejhorší bylo, jak jsem spal v klášteře, tak jsem měl strach, jestli nám na hlavu nespadne nějaká bomba. Jsi tak blízko, tak to vnímáš jinak. Ale s těmi ostatními dobrovolníky a minority to bylo super. Skvělá životní zkušenost. Jestli bych tam jel znova? Jel bych klidně znova! Ale uvidíme, jak se bude situace vyvíjet. Klidně to může být až po Velikonocích.“

Pavel Siuda

Lukášova kamarádka z hraničního přechodu, která se z bezpečného Polska vrátila zpátky na Ukrajinu. Pro případ nouze si chystá úkryt na zahradě.

Vlna pomoci válečným uprchlíkům

Jablunkov – Obrovskou bezmoc, zklamání a smutek vyvolaly první výbuchy ruských raket, které nad ránem 24. února zasypaly ukrajinská města. Zvláště sklíčeně ničivé údery pocítovali humanitární pracovníci, kteří desítky let do země jezdili, pomáhali budovat její sociální programy a mají v ní mnoho přátel. Jedním z nich je vedoucí Střediska humanitární pomoci při Diecézní charitě ostravsko-opavské Miroslav Hodeček. Ještě před Vánocemi organizoval pro děti z východu Ukrajiny sbírku na mikulášský dárek. Plyšové hračky, stavebnice LEGO, kočárky pro panenky a desítky dalších dětských přání smetla válka se stejnou krutostí, jako smetla životy těch, kteří si přáli žít v míru.

„Válka na Ukrajině na nás moc doléhá. Máme tam známé. Ty první dny to bylo opravdu těžké, to jsme nejedli, nespali. Cítili jsme bezmoc. Snažili jsme se něco udělat a nějak pomoci konkrétně těm známým, z nichž někteří přijeli,“ popisuje své pocity Miroslav Hodeček.

Jedny z prvních ukrajinských uprchlíků přijalo první město na východě republiky. Čtrnácti z nich se hned ujala Charita Jablunkov. Zajistila jim ubytování v rodinách a pomohla s vyřízením dokladů potřebných k pobytu v České republice. „Jsou to naši partneři z Kyjeva a ze Zakarpátí,“ upřesnil Hodeček. Do bezpečí se podařilo dostat ženy a jejich děti. Příchozí se snaží hned zapojit do nějaké činnosti a být v hostitelské zemi užiteční. „Každý z nich něco umí a někam se zapojí. Například jedna z žen je psycholožka. Stačí jí zázemí ve formě počítače a připojení na internet a může dávat psychologickou pomoc na dálku přímo z Jablunkova,“ dodal humanitární pracovník.

Jeho slova potvrdila ředitelka Charity Jablunkov Lucie Szotkowská. „Dodělala si on-line kurz krizové intervence a již z hostitelské rodiny pomáhá po internetu nebo telefonu lidem na Ukrajině i uprchlíkům v naší zemi. Sama se nabídl, že se takto zapojí. Ti lidé nechtějí jen tak sedět. Nechtějí myslet na to, co se tam u nich doma děje,“ vysvětluje.

Podobné je to i s dalšími ženami z Ukrajiny, které ze své země před vál-

Libuše Jeżowiczová učila ukrajinskou mládež během jarních prázdnin češtinu. Foto: Pavel Siuda

kou utekly i se svými dětmi. Pomáhají v charitním šatníku nebo ve stacionáři pro mentálně postižené. Po třech týdnech od začátku války se Charita Jablunkov naplno věnuje už padesáti lidem. Z toho jsou dvě třetiny dětí. Aby se zabavily a na válku zapomněly, musí pro ně vymýšlet program. Pro menší děti hry, starší se začínají učit češtinu. K výukovým programům využili v Jablunkově v druhé polovině března celé jarní prázdniny.

Město dalo na týden k dispozici prostory Domu dětí a mládeže s učebnami, hernami i dílnami. Děti se mohly zabavit a maminky se učily pod vedením bývalých učitelů česká slova a fráze. „Umožnili nám v týdnu jarních prázdnin užívat všechny prostory, protože nejsou běžné kroužky. Dva dny se dětem věnoval osobně i pan ředitel. Vedl kroužek pro děti. Pracovaly v dílně a vyráběly dřevěné hračky,“ popsala jednu z aktivit Lucie Szotkowská. Maminky s nejmenšími dětmi se zabavily v herně a ty starší se s učitelkou Libuší Jeżowiczovou věnovaly češtině. V šestičlenné skupince jsou tři chlapci a dvě dívky. Do Jablunkova přijeli z různých částí Ukrajiny. Sedmnáctiletý Stanislav pochází z Žitomýrské oblasti a stejně starý Rostislav je od Kyjeva. Mladší Jiří přicestoval z Dněpropetrovské oblasti.

Do prázdninové třídy s nimi chodí ještě Žeňa a Sofia. Učitelka se snaží být zábavná. Výuka má pomoci na chvíli zapomenout na děsivé vzpomínky a přeorientovat mladé uprchlíky na novou realitu v hostitelské zemi. „Co byste chtěli umět? Zkusíme třeba zeleninu. Brambory. Z brambor se dělá polévka – zupa. A k tomu se hodí řízek. Schnitzel.“ Pomáhá si německými slovíčky i nářečím ponašimu učitelka. „Stejk!“ vyhrkne Stanislav. „Ale ne, stejk je něco jiného,“ oponuje paní Libuše. „Na řízek potřebujeme vajíčko, mouku a strouhanku,“ snaží se vysvětlit mladým Ukrajincům. Po chvíli pátrání v mobilech však zjišťujeme, že na Ukrajině mají pro řízek i opečené maso stejný výraz.

Nový jazyk se snaží uprchlíci osvojit při každé činnosti. Pojmenovávají se předměty, barvy, učí se čísla a jednoduché fráze. Nepřetržitá výuka češtiny běží i při skákání na trampolínách. „Děti skákaly na hudbu a říkali jsme jim české pokyny. Děti je musely opakovat. ‚Přestaň skákat, slez dolů z trampolíny‘. Menší děti se učí počítat, starší už zkouší fráze. Prostě až půjdou do školy, aby už měli nějaký základ,“ vysvětluje ředitelka Charity Jablunkov.

Pavel Siuda

Sochař Jan Bradna vzpomíná na biskupa

Svou osobní vzpomínku na zesnulého biskupa Františka Václava Lobkowicze nám do redakce zaslal akademický sochař a restaurátor Jan Bradna (*1943). Umělec patří mezi sochaře, kteří iniciovali návrat Mariánského sloupu na Staroměstské náměstí v Praze. V letech 1997–2013 byl předsedou Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu.

Poprvé jsem o rodině Lobkowiczů slyšel od své matky. Vyprávěla, že Lobkowiczové nebyli nijak bohatý rod, ale každý rok si brali do Křimic na prázdniny asi deset chudých bohoslovců, kteří by jinak neměli kam jet. Měli zde dobré jídlo a odpočinek. První léta dvacátého století byl seminář ještě v Klementinu, kde si všichni, podle vyprávění pana faráře z jejich obce, založili na revma atd. O matce pana biskupa jsem zase slýchal od svého strýce – rolníka v Manětíně, který leží severně od Křimic. Byl to typ hospodáře, jakého hrál R. Brzobohatý ve „Všech dobrých rodácích“. Jezdával do Vídně a vozil tam matku pana biskupa. Když jsem roku 1972 dostudoval na AVU sochařství a restaurátorství, pracoval jsem hlavně v západních Čechách. Restauroval jsem i velké sousoší sv. Jana Nep. v Malesicích vedle Křimic u Plzně. Potřeboval jsem postavit lešení, ale nemohl jsem žádné sehnat. Až si památkář pan Knoflíček vzpomněl, že vedle Lobkowiczové stavějí domek, aby už nemuseli bydlet v pivovaru. Jeli jsme do Křimic. Vilka už stála, zedníci pracovali uvnitř. Když jsme tam dojeli, stáli opření o lopaty okolo míchačky. Pan Knoflíček se ptal, zda je tu pan Lobkowicz. Zedníci velmi důrazně odpověděli: „Jeho Jasnost nám šla pro pivo. Musíte počkat.“ Za chvíli Jeho Jasnost přišla s velkým džbánem. Zedníci si džbán vzali se slovy: „Jasnosti, tady ti pánové na vás čekají.“ Jasnost byl vysoký štíhlý pás se šedivými vlasy. Na sobě měl dříve elegantní sako z anglického tvídu, nyní již velmi unosené, a normální montérky. Na upravené ruce velký masivní prsten. Vlídne nás vyslechl a řekl, že lešení (dřevěné) nám půjčí, doveze a jeho lidi je postaví. Normálně jsem potom zaplatil ze svého rozpočtu, který s touto režií počítal. Chtěl památkářům vyhovět, aby mu za to dovolili vybourat a odvézt z jeho bývalého zámečku, který byl nedaleko a byl

Akademický sochař Jan Bradna patřil k zakladatelům Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu. Pro čtenáře časopisu OKNO zavzpomínal na otce biskupa Františka Václava Lobkowicze, s nímž se mnoho let přátelil. Foto: Martina Rehořová/Spolek Člověk a Víra

určen ke zbourání po hospodaření JZD, parkety do nového domku.

Čas ubíhal a přišla devadesátá léta. Při první návštěvě papeže Jana Pavla II. jsem byl pověřen, abych zhotovil velký papežský znak na oltář na Letenské pláni. Znak udělal můj přítel štukatér Miroslav Krátký a naše dcera, která se tehdy vyučila pozlacovačkou, jej zlatila a polychromovala. Byl velký, lehký, ne plochý, ale výrazně plastický. Po první papežské návštěvě byl uložen na půdě Arcibiskupského paláce. Když přijel Svätý otec podruhé, byla na Strahovském stadionu pouze bohoslužba slova. Ale i zde se stavělo zastřešené podium a nahoru jsme opět věšeli papežský znak – byli jsme tři na jeho vytažení nahoru a důkladné připevnění. Pracovalo tam dosti pilných lidí, ale někteří jen postávali a chtěli spíše radit... Bylo odpoledne před příjezdem a na stadion se přišel podívat pan biskup Lobkowicz. Okolo podia a dál bylo naváto spousta papírů, igelitů atd. Nikdo si toho nevšímal. Přesně v té chvíli jsem zahlédl pana biskupa. Měl světlý letní oblek, plátěnou čepici, na krku biskupský kříž. Rozhlédl se, vzal tam ležící prázdný igelitový pytel. Kříž si zasunul do kapsičky u saka a začal ty odpadky sám sbírat. Nikomu neřekl „Dělejte to, pojďte to dělat se mnou...“, mlčky pilně pracoval. Ani si nepamatuji, zda mu někdo pomáhal. Až když

jsem pověsili znak, šli jsme sbírat s ním. Myslím, že on, rodem kníže, takový byl v celém svém životě. Naplnil tak zásadu, že je sluhou sluhů Božích.

V roce 1990 jsme založili Společnost pro obnovu Mariánského sloupu. Ve stejném roce končil studium na Akademii výtvarných umění Petr Váňa. Jednou jsem měl na akademii cestu a sochař – jáhen Karel Stádník mě vyzval, abych studenta Váňu vyhledal a uvedl jej do života „na volné noze“, jako mě kdysi uvedl on sám. Stalo se a Společnost, jejímž jsem byl tehdy předsedou, později Váňu vyzvala, aby vysekal sochu Panny Marie a s kolegy i celou architekturu Mariánského sloupu. Petr šel tehdy k biřmování a požádal mě, abych mu byl kmotrem. Velmi mě to potěšilo. Biřmování se konalo v Řevnicích a biřmoval pan biskup Lobkowicz. Po obřadu byl na faře společný oběd s panem biskupem. Při obědě i po něm byla velmi živá a veselá debata. Pan biskup v jedné větě řekl: „Můj selský rozum mi říká...“ Nemohl jsem si odpustit, abych mladým lidem řekl, že pan biskup je skutečný princ z knížecího rodu a jak na stadionu sbíral odpadky.

A nejen tyto, ale i jiné úžasné věci jsem s jeho dobrotou zažil.

Jan Bradna

akademický sochař a restaurátor

Soutěž autorů nových křesťanských písní

Ostrava – Když chceme jako organizátoři festivalu Slezská lilie pozvat na pódium novou neohranou skupinu s vlastní křesťanskou tvorbou, tak není problém sáhnout po slovenských kapelách nebo vybrat z interpretů polských. Naše vlastní česká scéna se však zdá být velmi omezená. Že by už snad přestalo platit „Co Čech to muzikant“? Že by už naši muzikanti složili ruce v klín?

Scholy, pokud nehrají zahraniční tvorbu, omílají písně ze starých Koinonií, Hosan nebo Magnifikatů. Skladby jsou to staré a dobré... Ale kde jsou ty nové?

Možná i ty, milý čtenáři, hraješ a skládáš své vlastní písně. Jen jaksi nejsou slyšet. Nemáš vedle sebe muzikanty pro profesionální realizaci své skladby a nespokojíš se s polotovarem. Dalších argumentů najdeš hned spoustu. Proto raději zavřeš svou písničku do šuplíku „na někdy později“. Přesně takto ale písničky umírají!

Abychom nemuseli na úvodní otázku „Kampak se nám ty písničky schovaly?“ odpovědět parafrází klasika „neschovaly se, umřely“, stačí vytáhnout ty tvé písničky z šuplíku a přihlásit je do 20. dubna do soutěže autorů křesťanských písní s názvem „Píseň písní“.

Iniciátorem soutěže je mezinárodní křesťanský festival Slezská lilie. Pokud

Máte talent? Skládáte písně? Přihlaste se do soutěže autorů křesťanských písní. Foto: Pixabay.com

bude tvá píseň naší porotou (složenou z profesionálních hudebníků) vybrána, tak dostane i profesionální aranž a naše kapela ji nacvičí!

Tyto písně budou v pátek 10. 6. 2022 předvedeny na hlavním pódiu festivalu Slezská lilie před katedrálou Božského Spasitele v Ostravě. Vítězná píseň bude následně profesionálně nahrána ve studiu.

Podmínky soutěže vycházejí autorům maximálně vstříc! Najdeš je na webu www.slezskalilie.cz. Text písně můžeš zaslat bez not a akordů a nahrávka může být pořízená mobilem. Nemusíš si tak lámat hlavu s technickými nedostatky. Jde nám totiž především o tvůj hudební a textový nápad. Tak nenech své písničky umřít v šuplíku a zapoj se!

Martin Menšík

Přehlídka pro školy z Moravy

Odry – Po dvouleté covidové přestávce ve dnech 22. a 23. března opět Odry ožily mladými umělci z moravských církevních škol. Během příprav se zohlednila pandemická opatření. Akce byla naplánována jen na dva dny bez možnosti ubytování ve škole. „Letošního ročníku se zúčastnily jen moravské církevní školy, na všechny ostatní se budeme těšit při příštím ročníku,“ uvedla ředitelka pořadatelské školy Pavla Hostašová.

Skladba programu letošního ročníku byla tradiční. V sále Dělnického domu v Odrách studenti předvedli své umělecké dovednosti od zpěvu, tance až po dramatická vystoupení. Jejich přednes sledovala a hodnotila odborná porota. Udělovala se ocenění a účastníci se

mohli zapojit do odborné dramatické a hudební dílny.

V doprovodném programu vystoupilo divadlo Víti Marčíka s představením Mysterium světla. Divadelní ztvárnění pašijí podle sv. Jana a tajemství vzkříšení zahráli Eva, Vítězslav a Jaroslav Marčíkovi v oderském farním kostele.

Slavnostní mši svatou celebroidal druhý a závěrečný přehlídkový den v kostele sv. Bartoloměje apoštolský administrátor diecéze biskup Martin David, který předal ocenění výhercům 6. ročníku literární soutěže na téma „Tajemství“. Motiv byl inspirován sv. Janem z Pomuku, který byl dle legendy prvomučedníkem zpovědního tajemství. V roce 2021 uplynulo 300 let od jeho blahořečení.

Akce pro seniory

5. 4. KLAS Výživa ve vyšším věku

Lektoruje Mgr. Zuzana Adamcová
Kde: Biskupství ostravsko-opavské
Kdy: od 9 hodin.

6. 4. Poselství Lukášova evangelia

Téma: Zjevení na cestě do Emauz
Kde: Frýdlant nad Ostravicí, fara (Náměstí 2)
Kdy: od 9 hodin.

12. 4. Poselství Lukášova evangelia

Téma: Zjevení na cestě do Emauz
Kde: Frýdek, Farní 1 (stará fara)
Kdy: od 9 hodin.

Bližší informace: 734 876 497,
736 185 701, seniori@doo.cz.

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18
110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757,
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

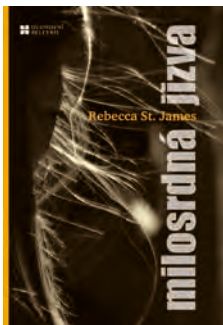

Rebecca St. James – Nancy Rue

Milosrdná jízva

Kniha oslovuje především mladé čtenáře, kteří se potýkají se zraněností v oblasti sebepřijetí a vztahů. Má potenciál stát se „povinnou četbou“ pro všechny, jimž na mladých lidech s problémy záleží a snaží se je podpořit, ať už jde o rodiče, učitele, kamarády, psychology nebo sociální pracovníky.

Brož., 396 s., 399 Kč.

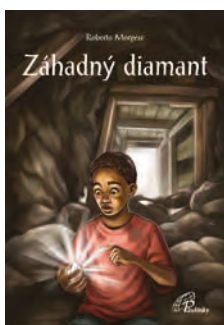

Roberto Morgese

Záhadný diamant

Desetiletý Kito z Konga pracuje do úmru v dole, kde se těží vzácná surovina, ze které se vyrábějí malé elektronické součástky, zejména do mobilů a notebooků. Když jednoho dne dojde k závalu, běží zpátky vyprostit svého mladšího bratra... a najde opravdický diamant!

Brož., 176 s., 239 Kč.

Tonino Lasconi

Já se taky zpovídám

Autor nabízí čtenářům text, který jim pomůže pochopit pravý význam svátosti smíření a připravit se na ni jako na důležité setkání s Ježíšem Kristem.

Brož., 96 s., 159 Kč.

Michal Zamkovský

Sedm kroků k dobré zpovědi

Kniha není jen zpovědním zrcadlem či seznamem hříchů, jichž se dopouštíme, ale především praktickým pomocníkem, jakousi „duchovní mapou“, která nám ukazuje, jak se vrátit zpět k milosrdnému Otci.

Průvodcem na této cestě je známý slovenský redemptorista Michal Zamkovský.

Brož., 72 s., 125 Kč.

Grzegorz Rys

Skandál milosrdenství

Autor je vynikající znalec Božího slova i lidských srdcí, jeho texty i kázání působí jako živá voda. Není divu, že v Polsku oslovují tisíce lidí.

„Milosrdenství je velkým Božím tajemstvím a v očích lidí obrovským skandálem... Neklade si podmínky, nezná žádné hranice. Dává se zdarma.“

Brož., 168 s., 249 Kč.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Kostelní Vydří 58,
380 01, Dačice
Tel./fax: 384 420 295,
e-mail: zasilky@kna.cz
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Křest

Drobná příručka z pera známého kněze Aleše Opatrného pomůže rodičům a kmotřům představit si, co znamená křest dítěte pro jeho život a jeho vztahy. Seznamujeme se s tím, co čeká na rodiče a přítomné při obřadu křtu

a co je třeba zařídit, abychom se vyhnuli zbytečnému stresu.

Brož., 14 s., 85 Kč.

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

PORTÁL, s. r. o.
Klapkova 2, 182 00 Praha 8
Tel./fax: 283 028 203
e-mail: knklapkova@portal.cz
www.portal.cz, obchod.portal.cz

Zdeněk Jančařík

Žena ať v církvi promluví

Žena je dnes v západní církvi převážně odsunuta do role poslušné, modlí se a o ničem nerozhodující „služebnice“. V dlouhém příběhu církve měly však ženy často mimořádně silné postavení, kterého dosáhly vlastními schopnostmi. Řada „silných“ žen začíná první apoštolkou Máří Magdalénou a ženami, které „chodily“ s Ježíšem a pokračuje velkými postavami až do dnešní doby. Kniha komentuje silné a inspirativní momenty ze života těchto žen a vytváří mozaiku příběhů a osudů, které by měly podpořit „teologii silného ženství“ v církvi.

Brož., 200 s., 299 Kč.

Jean Druel

Na Boží cestu

Rozsahem nevelká kniha skrývá překvapivě přesné, zcela upřímné a naprosto současné postřehy o spiritualitě pro moderního člověka. Provádí čtenáře třemi stupni vztahu s Bohem, od prvních záchvěvů zájmu o duchovní život po svobodný a milosrdný nahléd nad svým životem a celý svět, který dává skutečná Boží blízkost. Autor, dominikánský kněz žijící v Káhiře, napsal knihu pro ty, kdo přemýšlejí o životě, víře, lásce i zlu, ale nemají na to moc času.

Brož., 136 s., 249 Kč.

Dvě stě lidí bude v konkatedrále číst Bibli

Opava – Dvě stě lidí různých věkových kategorií a sociálních vrstev se v Opavě zapojí do projektu „Čtení Bible v průběhu 24 hodin“. Číst se začne v pátek 8. dubna v 17 hodin v opavské konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie a četba z knihy knih potrvá do soboty 9. dubna. Opava se poprvé připojí k mezinárodní iniciativě Bible24, která se zrodila během Biskupské synody o Božím slově v roce 2008 v Římě. Aktivita „Bible dnem i nocí“ tehdy inspirovala k četbě Písma v řadě evropských metropolí. Do četby Bible se v minulých letech zapojila také města v České republice.

„Projekt Čtení Bible v průběhu 24 hodin chce poukázat na hodnoty, z nichž vyrůstá evropská kultura a evropská společnost a ke kterým inspirují knihy Starého a Nového zákona,“ uvedl organizátor akce Lukáš Graca, který akci připravuje ve spolupráci s římskokatolickou farností při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, jejímž děkanem je P. Václav Koloničný.

Úryvky z Písma svatého bude během čtyřadvaceti hodin číst okolo dvou stovek zájemců. „Kromě farníků se do čtení zapojí nejen představitelé politického, akademického a společenského života, ale i sportovci, studenti, zástup-

V opavské konkatedrále se bude z pátku 8. na sobotu 9. dubna číst Bible. Foto: Michael Bujnovský

ci jiných církví, občanských iniciativ a řada dalších,“ upřesnil Lukáš Graca s tím, že zájem již vyjádřilo město Opava, opavští skauti, Charita Opava, festival Slunovrat, spolek Kostela sv. Janů a mnoho dalších.

Najít pro 24 hodinový čtenářský maraton dostatek lektorů není snadné. K přihlašování zájemců farnost připravila online registrační formulář přímo na svých internetových stránkách www.farnostopava.cz/bible24.

„Zapojit se mohou i nevěřící, protože akce není určena jen pro praktikující věřící, nýbrž pro každého člověka dobré vůle,“ upřesňuje organizátor akce, který do kostela zve nejen ty, kdo budou číst, ale i posluchače. „Zájemci o tuto akci nemusí jen aktivně číst, ale i kdykoliv v průběhu 24 hodin přijít do konkatedrály a čtené texty si poslechnout,“ zve Lukáš Graca.

Pavel Siuda

Memoriál otce Jožky 2022

Stěbořice – Letos uplyne 9 let od tragické smrti stěbořického faráře P. Josefa Motyky. Na jeho památku organizuje místní jednota Orla a farnost memoriál otce Jožky v běhu okolo Stěbořic. Letos je sportovní i kulturní program naplánován na neděli 8. května. Start je v 15 hodin před kostelem ve Stěbořicích. Prezentace závodníků od 12.00 do 14.30 hodin. Zájemci o účast se mohou

přihlásit předem online do 4. května přes přihlašovací formulář na www.bit.ly/moj2022. Startuje se na dvě délky tratě. Běh na 4 km v kategoriích muži, ženy, žáci 2007a mladší a žákyně 2007 a mladší. Na trať dlouhou 10 km vyběhnout jen muži a ženy. Včasná přihláška online ušetří zájemcům polovinu startovného. Dospělí zaplatí 100 Kč a děti 50 Kč. Na místě bude platba ve výši 200 Kč pro dospělé a 100 pro děti.

Memoriál otce Jožky je tradičně spojen s kulturním programem ve farním areálu. Po vyhlášení výsledků běhu začíná v 17.30 hodin koncert zpěvačky Kateřiny Marie Tiché a kapely Bandjeez.

Více informací k akci najdete na www.memorialotcejozky.cz nebo na facebook.com/memorialotcejozky.

Spolek Člověk a Víra zve na 6. putovní výstavu fotografií, která bude instalována v katedrále Božského Spasitele od 3. 4. – 30. 4. 2022. Výstavu je možné shlédnout v době otevírací doby katedrály od úterý do soboty (8.15–12.15 a 13.15–17.15) a v neděli (od 13.00 do 18.00). Vernisáž 3. 4. po mši sv. v 10.30.

P. Bruno Sklenovský (1919–1993)

Kněz, jenž svou kněžskou činnost zahájil i ukončil v dnešní ostravsko-opavské diecézi. Mezitím si odseděl 9 let coby politický vězeň a dlouhá léta žil bez státního souhlasu k vykonávání kněžské služby. I tehdy ale zůstával věrný svému poslání a neúnavně působil na vinici Páně.

Narodil se 23. 11. 1919 v Písku, po přestěhování rodičů na jejich rodné Prostějovsko vychodil prostějovské gymnázium a poté se přihlásil do olomouckého kněžského semináře. V listopadu r. 1942 jej čekalo nucené nasazení v pracovním táboře ve Štýrském Hradci. Dokonce zde 10 dní strávil ve vyšetřovací vazbě. V r. 1943 se vrátil na Hanou a po dokončení bohosloveckých studií byl v témže roce vysvěcen na kněze.

První Sklenovského kněžskou štací se stala farnost Moravská Ostrava. Musel se jevit jako velmi schopný, když jej v říjnu r. 1945 arcibiskup Leopold Prečan „převedl“ ke Svatému Mořici do Olomouce a nadto jmenoval sekretářem v kanceláři Arcidiecézní katolické akce (ARKA). V Katolické akci byl poměrně dost činný, navíc se těšil velké oblibě u mladých.

Takto byl P. Bruno takříkajíc na ráně, což se projevilo již v říjnu r. 1948, kdy byl poprvé předvolán k výsledku na StB. Dne 15. 6. 1949 pak byl zatčen a od té doby podrobován krutému mučení, jehož důsledkem byla mj. zčernalá kůže do výše kolen od vytrvalého bití. „Co asi zkusil ve vyšetřovací vazbě, že dnes seděl mezi námi netečně a hleděl ustrašeně před sebe?“ tázal se ve své vzpomínkové knize Ne vším jsem byl rád jeho spoluvězeň Václav Vaško. „Občas vstal, vyžádal si ticho a promluvil: ‚Bratři, proč vlastně tady ještě sedíme? Venku je už svoboda, a nám nikdo nic neřekne! Navrhuj, abychom se zvedli a šli domů.‘“

Ve fraškovitém soudním řízení známém jako proces s „pomocníky biskupů“, při němž např. nebylo možno povolát svědky obhajoby, ho tribunál v lednu r. 1951 „usvědčil“ z vyzvědačství pro Vatikán, nepřátelství k pracujícím lidu a ze snahy svrhnout lidově-demokratické zřízení. Rozsudek zněl 9 let těžkého žaláře, k tomu pokuta 10 000 Kčs, propadnutí

celého jmění a ztráta občanských práv na deset let.

Svůj trest si P. Bruno začal odpykávat v Plzni-Borech, poté byl převezen do Valdic a následně do Ostrova nad Ohří, kde byl určen k těžbě uranu. Pro mizernou pracovní morálku byl transportován zpět na Bory, načež poznal na vlastní kůži i dvě z nejhorších věznic komunistického režimu – Leopoldov a Mírov. Všude byl veden jako nepoddajný a nenapravitelný nepřítel režimu, který organizuje tajné mše sv. a diskusní skupinky, na nichž brojí proti komunismu.

Když byl 15. 6. 1958 propuštěn, nemohl pochopitelně vykonávat své kněžské poslání. Pracoval tedy zprvu jako topič, až v souvislosti s jistými změnami r. 1968 mohl počínaje říjnem opět vykonávat svou kněžskou službu, konkrétně ve Vlkoši u Přerova a v Říkovcích. Za dva roky se však vinou svých protirežimních postojů stěhoval do Písařova u Šumperku, odkud duchovně řídil rovněž farnost Moravský Karlov – část obce Červená Voda.

V naivní představě o nestrannosti soudů se r. 1974 pokusil vymoci si rehabilitaci, soud však jen jeho původní trest zmírnil a obvinění z protistátní činnosti potvrdil, zároveň odmítl Sklenovského tvrzení, že byl k doznání donucen mučením. Obvinění tedy zproštěn nebyl, zato byl r. 1975 zproštěn státního sou-

hlasu. Stihl nicméně aspoň opravit faru. V okolí Písařova ho nikdo zaměstnat nesměl, obžalobě z příživnictví ušel díky pomoci jednoho známého, jenž mu zajistil místo hlídače na pražském dejvickém nádraží. Trvalé bydliště měl odteď přitom v Pitárně na Osoblažsku.

V této dělnické profesi se P. Sklenovský aktivně podílel na životě podzemní církve, např. na tisku a rozšiřování katolického samizdatu, u Milosrdných sester sv. Kříže v domově důchodců v Praze-Dejvicích zase sloužil tajné mše sv., udržoval kontakty s řeholnicemi po celé tehdejší ČSSR. Ne nadarmo ho StB vedla jako „nepřátelskou osobu“. Nepodařilo se jí však nashromáždit sdostatek usvědčujících materiálů potřebných k zatčení, proto jeho svazek nakonec uzavřela.

Po r. 1989 mohl P. Bruno obléct kněžský ornát zase oficiálně. Činil tak na Osoblažském výběžku – jmenovitě ve farnostech Jindřichov ve Slezsku, Liptáň, Pitárně, Vysoká, Osoblaha, Staré Pavlovice, Bohušov a Hlinka. Podle pamětníků na něm bylo stále znát utrpení snášené při výsleších v 50. letech. Přesto na sebe vzal břemeno oprav dvou bohostánek, a sice interiéru kostela ve Slezských Pavlovicích a fasády kostela v Pitárně. Tu již nestihl dokončit, ježto 12. 1. 1993, vysílen a zaopatřen svatými svátostmi, zemřel v klášteře sester bořomejek ve Městě Albrechticích.

Libor Rösner

Bože, jenž napravuješ poblouzení, shromažďuješ rozptýlené a udržuješ shromážděné pospolu, prosíme, vydej milostlivě na všechny křesťany milost své jednoty, aby zanechali své roztržilosti a sjednoci s pravým pastýřem tvé Církve byli schopni lobbě náležitě sloužiti.

P. Bruno Sklenovský
novokněz L. P. 1943.

Text na zadní straně prmičního obrázku P. Bruna Sklenovského z roku 1943.

Na faře ve Štamberku připravili lůžka pro Ukrajince. Běženci bydlí i v Hati u Hlučína, v Pusté Polomi a dalších místech. Foto: Dominik David

Modlitba za mír na Ukrajině na místeckém náměstí ve Frýdku-Místku v neděli 6. března. Foto: Ivana Bužková.

Děti a mládež připravili v pátek 18. března skautskou křížovou cestu v kostele sv. Mikuláše v Luděřovicích. Foto: Jarmila Fussová

Mše svatá v den zasvěcení Ukrajiny a Ruska Panně Marie v bazilice minor ve Frýdku. Foto: Roman Polách a Andrea Szotkowská